

एतद्वृषयत्पमन्युः सदसदिति सदितिप्रवाहनादित्वंमीमांसकमतं असदितिग्रन्थमाध्यमिकमतं व्यक्तं परमाणवः तार्किकमतं अत्यक्तं प्रधानं साख्यमतं एतच्चतुष्कमपि यदभिन्नमाहुः तत्तन्निर्णयं अविनाशि एकं असंहतं परमशिवाख्यं अनेकं कार्यकारणात्मकं तस्माद्द्वरं वृणीमहे अयंभावः यथा बीजशक्तेर्विलसितं अंकुरकांडस्केधशाखापल्लवपत्रपुष्पफलबीजो तं वि कारउत्पत्तिप्रलयवान् तस्य च प्रकृतिरेकानित्या सर्वविशेषभूत्यामृदस्ति सा च बीजशक्त्यस्पृष्टाऽनेकरूपा च भवति एवं अत्यक्तादिकं सर्वं बीजादिस्थानीयं यत्र लीयते तत्परमशिवाख्यं तत्त्वं कारणकारणमस्तीति न तदपुनोत्पत्त्यायमिति ॥९३॥ अचिंतितं चिंतयानिर्वृत्तं ज्ञेयं ईशितव्यं च ताभ्यां रहितं स्वरूपभूतमेव ज्ञानैश्वर्यं परमेव आत्मानं यस्मात्तमाहुर्ब्रह्मवादिनो तस्माद्द्वरं वृणीमहे इतरत्तु ज्ञानैश्वर्यं त्वनात्मभूतमित्यर्थः ॥९४॥ एतदेवाह ऐश्वर्यमिति बीजं मायाशक्त्यवच्छिन्नं चैतन्यं तस्माज्जातं सकलं ऐश्वर्यं बीजसंभूतं ईशे शितव्यं सापेक्षं तच्चायं संसारप्रवाहाविच्छेदात् अतएतत्तस्मात्तद्विवात् अबीजात् बीजादन्यस्मान्मृत्सामान्यस्थानीयात् अनुत्पादितं तस्माद्दीश्वर्यासस्तीत्यइति श्रुतिप्रसिद्धात् वरं वृणीमहे तथा च श्रुतो सर्वे ह्येतद्ब्रह्मायमात्मा ब्रह्मेति समष्टिष्वष्टिब्रह्मणी उपक्षिप्य स्थूलसूक्ष्मकारणोपि धित्व सामान्यात् व्यष्टौ समष्टिमेतर्भावो विधत्ते जसप्राज्ञान् चतुष्यद आत्मनः त्री

उपमन्युवाच सदसद्यत्कमव्यक्तं यमाहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ नित्यमेकमनेकं च वरं तस्माद्द्वणीमहे ॥९३॥ अनादिमध्यपर्यंतं ज्ञानैश्वर्यं म चिंतितं ॥ आत्मानं परमं यस्माद्द्वरं तस्माद्द्वणीमहे ॥९४॥ ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययं ॥ अबीजाद् बीजसंभूतं वरं तस्माद्द्वणीमहे ॥९५॥ तमसः परमं ज्योतिस्तपस्तद्वृत्तिनां परं ॥ यं ज्ञात्वा नानुशोचंति वरं तस्माद्द्वणीमहे ॥९६॥

त्पादान्निरूप्यप्राज्ञं तृतीयं पादं प्रक्रम्य एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽंतर्गम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि भूतानामिति प्राज्ञस्येवं योऽन्यपरपर्यायं बीजत्वमुक्तं तथा च चतुर्थं पादं ज्ञा बीजं सर्वोपाध्युपहितमिन्नं पंचदशभिर्विशेषणैः पृथग्दर्शयति श्रुतिः नांतः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नो भयतः प्रज्ञं न प्रज्ञं नाप्रज्ञं न प्रज्ञाघनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिंत्यमव्यपदेश्यं एकात्मप्रत्ययसारं प्रपंचोपशमं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यं ते स आत्मसविज्ञेय इति अत्र जलचंद्रन्यायेन षडुपहितं चैतन्यानि षडुपाधयश्च तेषां मध्ये नांतः प्रज्ञमिति समष्टिस्त्वोपाध्युपहितस्य सूत्रात्मनो निरासः न बहिः प्रज्ञमिति विराजः नो भयतः प्रज्ञमित्यात्मनो निष्कलत्वं सकलत्वं च जानत ईश्वरस्य न प्रज्ञमिति विशेषविज्ञानवतो विश्वस्य नाप्रज्ञमिति प्रज्ञभिन्नत्वे पितृसदृशस्य ते जसस्य न प्रज्ञानघनमिति प्राज्ञस्य तथा अदृष्टमिति सर्वेन्द्रियग्राह्यस्य विराडुपाधेः अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहारार्हस्य सूत्रोपाधेः अग्राह्यमित्योगिग्राह्यस्य ईश्वरोपाधेः अलक्षणमिति शिरःपाण्यादिलक्षणावतो विश्वोपाधेः अचिंत्यमिति चिंतनमात्रनिर्वृत्तस्य ते जसोपाधेः अव्यपदेश्यमिति अहमज्ञ इति व्यपदेशार्हस्य ज्ञानस्य प्राज्ञोपाधेश्च निरासः एकात्मप्रत्ययसारमिति षण्णामुपहितानां प्रपंचोपशम इति षण्णामुपाधीनां अद्वैतमिति सर्वेषां निरासः शिवं सर्वबाधावधिभूतमानंदमात्रं परिश्रितं तस्माद्वक्तुमुक्तं सकलमैश्वर्यं अबीजादनुत्पादितं बीजसंभूतं चेति तस्मात्कारणकारणस्य शिवस्य सत्त्वे युक्तिः श्रुतिश्च प्रमाणमस्तीति भावः ॥९५॥ ९६॥